

Tasbac Camelia

Clasa a XII-a

Colegiul Național "**Dinicu Golescu**" - Câmpulung, jud. Argeș

Prof. Ivan Adina

Viața este un cadou

Soarele își revarsă frumusețea, prin raze timide, gingașe. Toamna pune ușor-ușor stăpânire peste toată natura și pictează frunzele într-un amestec sublim de culori.

Pleoapele mele se deschid încet, somnoroase. Zâmbesc. Mă simt așa de bucuroasă că este o nouă zi în care pot să ma bucur de lucruri mici, simple care pot să aducă atât de multă fericire în inima mea. Tot secretul stă în a le observa. Sunt hotărâtă să nu las nimic să ma împiedice să observ frumusețea din jurul meu.

După câteva zambete și îmbrățișări cu cei din familie, plec într-o plimbare. Toamna nu mă lasă să stau în casă, chemându-mă cu arome suave și mirosuri nostalgice. Oh, ce minunat e tot în jur! Ajung în parc. E atâta agitație și zgomot copilăresc! Mă umplu de energie. Zăresc un copil sfios, stând pe o bancă, privind trist alți copii alergând. Lângă el este un scaun cu rotile. Încerc să înțeleg. Fericirea mea pălește. E diferit, are un handicap, nu poate să se joace, nu poate să simtă că e de plăcut să alergi și să simți vântul prin păr. Însă unul dintre copiii agitați din jur se oprește brusc, se așează lângă băiețelul de pe bancă și începe să îi

povestească acestuia despre diferite jocuri. Băiatul cu handicap zâmbește, se simte bucuros să audă lucruri noi, să-și imagineze aventuri. Zâmbesc la rându-mi. Îmi dau seama că e minunat să poți să te identifici cu ceilalți, să te pui în locul lor și să îi tratezi cum ți-ai dori să fii tratat. Cred că se numește compasiune și este un dar pe care îl putem oferi oricui.

Îmi continui drumul mulțumită de acest episod plin de candoare. Deodată văd o fetiță cu o greutate corporală depășită. Plânge. A fost jignită de alte fete. Dar un băiat vine și îi spune că e frumoasă și că dacă o să se străduiască, va putea avea curând o greutate normală. Zâmbesc iar! Ce minunat! Oamenii pot ajuta alți oameni. Încurajările sunt ca un balsam pentru rană. Și dovedesc că suntem umani, că avem inimi care doresc să ofere, nu doar să primească.

Cu inima fericită, continui să privesc toate transformările minunate pe care le-a adus toamna. Văd o doamnă în vârstă care hrănește păsările. Ah, ce drăguț! Se numește grijă, ceea ce arată că oamenii sunt ființe extraordinare, pline de adevărate comori, fiind capabili de sentimente nobile.

Plimbarea mea a fost suficientă pentru a-mi amplifica buna dispoziție. Pe drumul spre casă, zăresc un om care, cu dragoste, ofera unei persoane sărace câteva lucruri și alimente. Ah, există bunătate în lume! Sunt foarte bucuroasă să văd toate aceste lucruri. Poate că am vazut atâtea gesturi frumoase doar pentru că mi-am propus să văd doar binele, nu neg faptul că există rautate. Dar răutatea nu are nicio putere când ne dorim să ne umplem sufletul de o atitudine altruistă.

Noi, oamenii, avem valori care ne pot face niște ființe extraordinare. Trebuie doar să începem să ne gândim mai mult la ceilalți, să ne dorim mai mult să-i înțelegem. Schimbarea începe cu și din noi. Și e cu adevărat minunat să petreci o zi de toamnă dăruind și primind tandrețe, dragoste, bunătate! Suntem capabili să transformăm viața. Perspectiva este totul. Suntem plini de daruri pe care le putem oferi zilnic. Cred că trebuie să fim toleranți, să îi acceptăm pe toți, să-i apreciem pe cei din jur exact așa cum sunt, încercând să privim viața și prin ochii lor. Atunci, ea va deveni uimitoare, putând s-o vedem din perspective diferite, și o vom putea trăi cu adevărat înțelept și folositor.